

Forfatter: Valdemar Rørdam, 1872-1946 Marie Vilhelmine Andresen, 1859-1928

Titel: Udrag fra BREV TIL: Andresen, Johan FRA: Andresen, Marie (1919-12)

Citation: Valdemar Rørdam, 1872-1946 Marie Vilhelmine Andresen, 1859-1928: "Krestens Breve", i *Krestens Breve*, H. ASCHEHOUG & CO., s. 205. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-005702162-000-shoot-idm140619161848496.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Krestens Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Vi ventede nu hver Dag at høre, at Kresten var i Fangenskab, og allerede den 23. August hørte vi, at der var kommet s. 206en Saaret til Flensborg af 1. Kompagni, der havde været med den 8. August. Det var en Holstener, som imidlertid kun havde været kort Tid ved Kompagniet, saa han kendte ikke Kresten. Han fortalte, at det var gaaet helt forfærdeligt til den Dag, det havde været saa forvirret. Selv var han bleven saaret, og havde skjult sig i en Understand, da Englænderne stormede, da han havde hørt, at de stak de Saarede ned. Han havde set, at Englænderne tog Fanger med dem; men et Par Timer efter tog Tyskerne atter Skyttegraven tilbage, og derved blev han hos dem, kom paa Lazaret, og blev senere sendt til Flensborg. Ved det, at Tyskerne beholdt Stillingen, kunde de jo konstatere, at Kresten var ikke blandt de Faldne. Da saa langt om længe den preussiske Tabsliste kom, viste det sig, at der den 8. August var savnet 29 af 1. Komp., deriblandt 3 Nordslesvigere: en Andersen fra Arrild ved Tønder, der var Underofficer og haardt saaret, P. Frost fra Felsted og Kresten Andresen, Ullerup. De øvrige var mest Hamborgere. Slægt og Venner fra Danmark søgte nu gennem Røde Kors der, for muligvis derigennem at faa noget at vide om Kresten, hvor han var bleven af. Og det varede ikke længe, før vi fra Provinsafdelingen for Røde Kors i Kiel fik Forespørgsel, om vi ikke havde hørt fra Kresten, og om vi i saa Tilfælde vilde lade dem det vide, da de saa gennem ham muligvis kunde faa Oplysning om hans Kammerater. Samme Opfordring fik vi ogsaa fra Kompagniet; men der gik Dage, Uger og Maaneder, stadig ingen Livstegn, hverken fra ham eller hans Kammerater.